

ZIUA MONDIALĂ A ANIMALELOR.

poezii de [Melania Rusu Caragioiu](#)

UN ELEFANT SOSIT DE CURÂND

Era mic, vesel și cu urechi clăpăuge,
Făcea baie în lacul mocirlos,
Își freca spinarea de pântecul mamei,
Rupea de ici o frunză, de colo un ram
Era fericit.

Îl chema NEL – ELEFĂNȚEL,
Dar ai trupei îi ziceau NI.
Într-o zi Maruba a venit cu doi inși,
Cu pălării albe, bine îndesate pe cap,
Ochelari negri, lasouri groase
Și o camionetă cu zăbrele.
Ce-au făcut acei oameni/
Cu ce l-au ademenit?
Cu ce l-au îmbătat ?...
Ni nu mai știe ...

Când s-a trezit iar, era dimineața,
Dimineață fără muguri, fără lac noroiuos,
Fără mama...
Așa a început captivitatea lui Ni.

Captivitatea, cum credeau oamenii cu pălării,
nu era insuportabilă.
Curgeau cereale, ierburi bune și ceva
Care, a învățat Ni mai târziu, că se numea
ciocolată.
Mulți se învârteau în jurul lui.
Era cântărit, măsurat, alintat.

Mai venea unul, (un om)
Care îi vorbea blând și-l învăța de toate.
Așa, Ni a învățat să se joace cu mingea,
Să sară coarda, să fugă în cerc,
Să danseze, să treacă prin foc,
Să salute la comandă.

A plecat apoi, nu în cușca cu gratii,
Ci la pas, domol, trăgând după el vagonul
de circ.

Mergea din sat în sat,
Cu fildeșii săi colorați acum în roșu și verde
și împopoțonat cu procovițe și pene ...

UNU, DOI, TREI...

Sub cerul îngustat, un urs polar
Ce sta îngândurat pe un ghețar,
S-a pomenit cu-un oaspete de rând,
Un urs, tot alb, un prieten tot flămând.

Priveau spre lună – palid felinar,
Și-un pește congelat aveau în gând...
Sub cerul mult prea jos, doi urși polari;
Se plictiseau sub gerul apăsând.
Halucinantă noapte-n ochii mari,
Și-un gol în suflet, foame, ger și vânt.

Stând ei așa-n atâta nemișcare
S-au hotărât să muște dintr-un sloi
Și-au nimerit un pește, fiecare !
Acuma și-ii desgheață, amândoi.

Dar, iată cerul s-angustat de tot
Și se aude-un fel de mormăit:
Ceva mai tare, că urșii albi pot;
Și-apare ursu-al treilea... alt lihnit !...

Sub cerul jos, de îl atingi cu mâna,
Trei urși polari să joace s-au poprnit,
În ritm le sar cojoacele cu lâna;
Meridianul soarele-a oprit.

DOISPREZECE BOBOCI MULT AȘTEPTAȚI

Un găscan pletos,
Cu gulerul ros,
Și dat cu catran,
Însurat, viclean,
Lipăie prin praf,

Curg pene,, canaf...
Este furios,
E din „pene scos”,
Umblă teleleu,
Fără de folos,,
De o vreme-ncoace,
Gâsca mamă „zace”
Într-un cuib de paie,
Larg, cât o copaie.
Poate mâine-n zori
Scoate puișori-
Boboței pufoși
Cu ochii sfioși-
Boabe de neghină,
Puful... de sulfină

Lungă-i așteptarea,
Cade înserarea,
Dar tatăl găscan
Cu ochi de mărgean,
Lipăie prin praf...
Pene curg, canaf...
Plin de nerăbdare,
Mai face-o plimbare.
Așteptând în zori
Cârd de... boboței-puișori...

LA MIERE

Un urs supărat,
Cam pofticios
Și nemâncat,
Umbla prin pădure,
Dorind un pumn de mure.
Dar murele sunt necoapte,
Alunele sunt doar în lapte,
Zmeura a fost ieri culeasă,
Așa că el putea gusta doar... iarba deasă...

Nu sunt nici șoareci, iar melcii,
Trăiesc mai în vale, sub sălcii.

De flămând ce era,
Ursul nu mai vedea bine,
Când tocmai dă peste un stup de albine !
Dar ca să iei mierea de la ele,
Sărmane urs, ți-ar trebui două cojocel !

VITEAZUL

Cocoșul „Creastă-citată”
Picotește în poiată,
Plictisit de iarna grea,
Fără apă la cișmea,
Fără fir de iarbă grasă,
Fără nisip lângă casă,
Fără un confort sumar...
Doar boabe, după cântar.
Cucuriguuu, cucurg’,
Lungă-i iarna!
Ninge! Frig!
Noaptea vulpea dă târcol,
Sunt nevoit să mă scol
Să-l deștept și pe Azor...
Cucuiguuu, cucurig’!
N-auziți ce tare strig?
Vezi? Vulpea cu mare zor
A luat-o la picior.
Ce v-ați speriat, surate?
Nu vă apăr eu pe toate?

FRIDA – PISICA ALBĂ

Pisica, Frida cea albă
Și-a făcut ochi migdalați
Și-a pus șal negru, ca o salbă
Și genele din fulgi pieptănați.

Grațioasă, ca o gazelă dalbă,
S-a strecurat
Pe lângă Pik-ochi-bulbucată,
Să guste și ea o firimitură
Din farfuria plină, ce ochii îi fură.

Pik s-a supărat,
Dar nu s-a arătat
Și scuturând urechile-a plecat
Mârâind: - „Cum pot să-mi pun mintea
cu Frida cea albă?
Și la urma urmei, supă nu era nici destul de
caldă!”

UN CÂINE ȘI O PISICĂ

Ham și miau,
Și miau și ham,
- Nu beau lapte!
- Nu port ham!
- Din cămară pot să-mi iau
Un cânat și nu-l fur! Miauu!
- Eu pe cușca mea azi am
Stele și le chem! Ham! Ham!
Chiar și un lup am prins mai an,
Și-un vulpoi bătrân, viclean;
Nu i-am primit cu ham, ham,
Ci în colții care-i am!
Mițu, tremurai pe ram,
Speriată grozav! Ham! Ham!

DIN LUMEA MICĂ

Căsuța albastră, cu ochi de mușcate,
Cu iederi suite pe poartă,
Privește vârtejul de frunze – n cărare
Și cuibul cu puiii, rostogolit departe ...

Un pui dă din aripă, o strigă pe mama,
Dar ea nu-l aude- culege porumbe din smârcuri...

De la fereastra ascunsă-n perdele
Copila privește, o clipă, spre firul de drum...

Ca într-un dans, aleargă prin vântul de-afară...

Puiul speriat, cu ochi de mărgele, pare să-i spună :
„Vin, dar stau cu tine, doar până vine mama...”
Montréal, 2007

GÂSCANUL MOȚAT

Un găscan,
Rotund și dolofan,
Își plimba alene
Sacul de pene.
Cu moțul pieptănat
Și capul înălțat,
Gâgâie de-ți ia auzul,
Și oprește... autobuzul!

Când spoiește gospodina
Vara capul în vopsea,
Sperie apoi găina,
Semănând a... bidinea!
E fudul și plin de sine:
E găscan! Și nu oricine,
E șef de ciopor!
Vezi bine!!!
Să nu te apropii de el,
Că e gata de măcel!
Dă din aripi și din cioc!!!
E un tată plin de zel ...
Semeț, ca un căpitan,
Este stăpân pe tăpșan,
Îngrijește de boboci
Și e dârz... ca un hultan!
Montréal, 2006

CELE NOUĂ ALUNE COAPTE

Nouă alune stăteau pe un ram
Privind la jocul veveriței mici
Ce nu le băga-n seamă nicidecum,
De parc-ar fi fost ouă de furnici.
Una dine ele, curioasă foc
S-a deslipit din perna ei adâncă
Și și-a dat drumul în picaj zorit
Pe ceafa veveriței, care, încă
Își tot făcea de lucru, ca-ntr-un joc...
Atunci, cea de a doua - alună
Nemaiputând răbda în asteptare,
Alunecând spre sora ei cea bună
Se oferi, spre a fi și ea mâncare.
Dar veverița își vedea de treabă,
Ciupertei căutând, la ceasul de-ncercare
Și când a treia lunecând, ușoară,
Aluna, ierburile le foșni cam tare,
Și rând, pe rând, alunele căzură
Spre veverița-n blană maronie,
Ce între timp găsisese o ciupertcă
În care să le-adune: o pălărie...